

2000:66

**Motion av Margareta Olofsson (v) om behovet av
nödvändiga åtgärder för att förbättra vattenvård
och ledningsnätunderhåll**

Stockholms vattenförsörjning och vattentillgångar är ovärderliga tillgångar, vilka måste vårdas väl för att inte långsiktigt riskera befolkningens hälsa. Generellt sett har vattenkvalitén i de vatten som omger Stockholms stad förbättrats under flera decennier inte minst tack vare Stockholm Vattens framsynta arbete. Ingen annan stad av Stockholms storlek torde kunna bjuda på såväl bad som laxfiske i stadens absoluta centrum. Ändå kvarstår en del olösta problem och inom vissa sektorer sker en försämring.

Vattenkvalitén i Mälaren, Stockholms huvudvattentäkt, genomgår f.n. en långsam försämring. Sedan mitten av 1990-talet ökar exempelvis fosforhalterna och har under denna period stigit med omkring 25 %. Halterna överstiger nu kommande troliga gränsvärden vad gäller miljökvalitetsnormer för ytvatten indikerande att situationen riskerar att förvärras. Ökning beror sannolikt på ökande närsaltförluster från sjöns tillrinningsområde och innebär troligen att också andra kemiska förändringar äger rum. Den ovanligt kraftiga "planktonblomning" som ägde rum i höstas kan vara en effekt av denna förändring. Blomningen ledde till produktion av alggifter. För att lösa dessa problem, vilka kan förväntas öka under kommande år pga. den mycket höga tillrinningen denna höst, krävs ökande insatser både vad gäller planering och forskning.

Vattenbeskaffenheten i flera av stadens småsjöar är dålig på grund av alltför hög tillförsel av avlopps- och dagvatten. Trots betydande åtgärder inom tillrinningsområdet har förbättringar inte skett i flera sjöar. De EU-direktiv som nu är under införande (Fiskevattendirektivet, Vattendirektivet) kommer sannolikt att leda till att åtgärder måste vidtagas. De aktuella sjöarna är alla belägna i eller mycket nära stora bostadsområden och sjöarna skulle, om vattenbeskaffenheten var god, utgöra ett viktigt rekreativsområde vad gäller såväl bad som fiske och annat fritidsliv. Inte minst gäller detta de sjöar som är belägna nära stadens södra förorter. Dessa problem kräver betydande satsningar.

Stockholms vattenledningsnät har en mycket hög medelålder (omkring 40 år) och vissa centralt belägna ledningar är omkring 100 år gamla. De vattenavgifter som Stockholm Vattens styrelsemajoritet drivit igenom innebär, som bolaget tydligt visat, att nätet inte kan ersättas i behövlig omfattning. Detta leder till stigande underhållskostnader och större risk för ledningsbrott. Det är ekonomiskt en mycket dålig affär och innebär också att risken för sekundära skador och sämre dricksvattenkvalité ökar.

Det är med hänsyn till livskvaliteten viktigt för alla stadens innevånare att de ovan nämnda problemen kan åtgärdas.

Jag föreslår därför att Stockholm Vatten AB får i uppdrag att

1. utreda vilka åtgärder som måste vidtas för att långsiktigt sänka Mälarens totalfosforhalt sommartid till 20 ug/l
2. utreda vilka åtgärder som måste vidtas för att sjöarna i Stockholms närhet långsiktigt skall ha ett lägsta sommarsiktdjup på 1 m
3. utreda kostnaderna för att förnya Stockholms vattennät till en teknisk nivå som långsiktigt är både samhällsekonomiskt och hygieniskt hållbar
4. beräkna vad dessa åtgärder långsiktigt skulle kosta.

Stockholm den 11 december 2000

Margareta Olofsson